

Hur bör jag skriva och utforma en artikel till Svensk Genealogisk Tidskrift (SGT)?

- Michael Lundholm, redaktör SGT -

Uppdaterad 18 oktober 2021

1. Inledning

Alla kan skriva en artikel till SGT. Många tvekar dock och det beror mest på att man känner en ovana och osäkerhet inför själva skrivandet. Man har inte gjort det tidigare eller på väldigt länge. Inte för att man inte har något viktigt att berätta.

Liksom all forskning handlar släktforskning om att först ställa en fråga. Att berätta om sin forskning innebär dels att man har forskat, dels att man har något slags svar på sin fråga. När man ska berätta om sin forskning talar man först om vilken frågan var och hur man gick tillväga för att besvara frågan. Vilka källor använde man? Vilka källor använde man inte? Vilka svar på frågan kom man fram till? Vad kunde man inte besvara? Vilka var slutsatserna?

Precis som med allting annat blir det lättare om man har tränat och övat på att skriva tidigare. Ibland har man fått det genom sitt yrkesliv. Ibland har man inte alls gjort något som detta tidigare. Då behöver man hjälp. Redaktionen för SGT står redo att ge den hjälpen. Det är bättre att först fråga om hjälp och sedan inte skriva något, än att aldrig fråga om hjälp!

I SGT försöker vi normalisera texternas utformning. Det ska se ungefär likadant ut i alla artiklar i ett nummer och i olika nummer. Det som följer blir alltså en beskrivning över vad det är för justeringar av texterna som redaktionen gör. Vi är därför tacksamma om författarna redan från början efter bästa förmåga försöker anpassa artikeln till denna norm. Det gäller även utformningen av litteratur- och källhänvisningar. En artikel faller inte på att man från början inte fått dessa saker rätt. Redaktionen bistår självfallet med att anpassa artikeln till normen.

För att se normen i arbete är det enklast att studera artiklarna i det senast utgivna numret av SGT.

För att fråga om hjälp hur man skriver en artikel till SGT mailar man till redaktören: michael.lundholm@gfarkiv.se.

2. Varför är det viktigt att ställa en fråga?

Om man inte ställer en fråga så blir det man redovisar inte självklart svaret på något alls. Man vet heller inte ens hur undersökningen ska bedrivas. Vart ska jag? Vilka avgränsningar är rimliga att göra?

Det finns många bra typer av frågor att ställa för släktforskare. Det är viktigt att frågan berör många personer för att berättelsen ska bli intressant. Berättelsen kan bli intressant för läsarna av flera olika skäl.

Ett skäl är att många personer härstammar från de personer som avhandlas i artikeln. Det beror oftast på att artikeln handlar om personer som levde på 1700-talet eller

tidigare. Det finns då sannolikt många ättlingar till de avhandlade personerna och resultaten kan därför ha betydelse för många personer som lever idag.

Typiskt kanske man då vill redovisa en stamtavla för en person som levde under 1500–1700-talen. På samma sätt kanske inte en antavla över en person som levde under 1800- eller 1900-talen är så intressant. Den berör ganska få personer och är ur metodologisk synpunkt inte heller så intressant då problemet oftast är relativt lättforskat.

Däremot stöter man under alla dessa århundraden ibland på problem där svaret inte enkelt hittas i en husförhörslängd eller annan kyrkobok. Att lösa upp en sådan svårighet är ofta en intressant utgångspunkt för en artikel eftersom lösningen oftast beror på användningen av mer ovanliga källor. Då kan andra lära sig mer om släktforskning genom artikeln även om man inte har något särskilt intresse av de avhandlade personerna.

Ett annat lämpligt problem är att artikeln visar på att äldre släktforskning innehåller felaktiga uppgifter. Det kan handla om felaktiga uppgifter i publicerad litteratur eller uppgifter som finns på nätet. Man bör då först gå igenom de uppgifter som tidigare forskare kommit fram till. Därefter redovisar man noggrant vad man kommit fram till genom hänvisning till källorna. En grafisk stamtavla är ofta ett bra sätt att sammanfatta sina resultat.

En annan bra typ av fråga att besvara är om den krävt att man har använt ovanliga källor. Detta kan då utgöra ett exempel för andra släktforskare hur man kan besvara liknande frågeställningar.

3. Dvärgar på jättars skuldror: hänvisa till litteraturen

Uttrycket i rubriken avser säga att ny forskning alltid kan nå lite längre än gammal. Samtidigt betyder det att man måste ha klart för sig vad tidigare forskning säger. Det är viktigt att redogöra för vad litteraturen anger på ett område så att det är tydligt vad som är gamla resultat från litteraturen och vad man själv bidrar med.

Detta är särskilt viktigt om den äldre litteraturen är behäftad med felaktigheter. Det kan då vara angeläget att ta upp dessa och visa att och varför de är fel, snarare än bara redovisa de korrekta förhållandena. Ibland kan det också vara av värde att se hur felaktiga uppgifter spridit sig.

Det är oftast bäst att ha ett sammanhållet avsnitt där man går igenom och diskuterar tidigare litteratur.

4. Redovisningsprinciper

Det gäller att välja en väl avvägd nivå på detaljrikedomen på de uppgifter man har att redovisa. Det är inte självklart att bara för att man har många uppgifter från exempelvis domböcker om olika skeenden av en persons liv att dessa uppgifter därför ska redovisas. Til syvende og sidst är det den valda frågan som ska styra vad som ska redovisas. Oftast har frågan en genealogisk inriktning vilket får till konsekvens att uppgifter av icke-genealogisk natur kanske inte bör redovisas in extenso.

I familjetabeller bör man eftersträva att hålla en jämn nivå över de olika presenterade individerna. Finns det ett överskott av uppgifter utöver den valda nivån för en person är

det inte självklart att de ska redovisas. Finns det ett underskott för andra personer kan det vara ett tecken på att en ytterligare forskningsinsats krävs.

Den valda frågan bör här vara vägledande. Om de saknade uppgifterna är perifera i förhållande till frågan kan man i första hand fundera på om den valda redovisningsnivån var lämplig och i andra hand redovisa tidigare forskningsresultat om sådana finns. Om däremot de saknade uppgifterna är mer centrala i förhållande till den valda frågan bör sätta in ytterligare forskningsinsatser och om de är resultatlösa rapportera detta.

Ibland händer det att ett projekt leder ett större överskottsmaterial som visserligen är relaterat till den valda frågan men ändå är perifert. Då bör man fundera om inte materialet är värt en egen fråga och därmed kan konstituera en egen artikel (minsta publiceringsbara enhet).

5. Släktredovisningar och familjetabeller

Man väljer själv vilken typ av släktbegrepp man vill använda. Här är några exempel på de vanligaste:

- Patrilineär (agnatisk) släkt. Redovisning av alla personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom män.
- Matrilineär släkt. Redovisning av alla personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom kvinnor.
- Bilinjär (kognatisk) släkt. Redovisning av alla personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom kvinnor och män.

Man kan också bygga upp redovisningen genom att begränsa urvalet av de på det ena eller andra sättet besläktade personerna till de som bodde på en gård, hade ett visst yrke etc. Det viktiga är inte vilken släktdefinition man använder utan att man tydligt talar om vilken definition som används.

Den mer detaljerade genealogiska informationen kan sammanfattas i s.k. familjetabeller. Här är det alltså viktigt att man försöker hålla en gemensam princip för vilka uppgifter som ska redovisas. Det kan vara lämpligt att respektive familj eller huvudperson får en egen rubrik med namn och levnadsår utsatta i rubriken. I det enklaste fallet vet man födelseår och dödsår på personen. Rubriken blir då exempelvis:

- Nils Andersson (1637–1698)

Det första året avser alltså födelseår och det sista dödsåret. Om födelseåret är baserat på en åldersuppgift kan man skriva:

- Nils Andersson (ca 1637–1698)

Ibland känner man inte till när en person föddes och/eller dog, men man har i de källor man gått igenom ett första belägg och ett sista belägg att personen levde. Något av följande skrivsätt är då lämpliga:

- Nils Andersson (nämnd 1667, levde ännu 1687)
- Nils Andersson (född 1637, levde ännu 1687)
- Nils Andersson (nämnd 1667, död 1698)

6. Några skrivregler

Generellt försöker SGT följa de rekommendationer som ges i »Svenska skrivregler« utgiven av Språkrådet, varifrån det mesta i detta avsnitt kommer.

Tempus?

När man skriver en artikel om släktforskningsresultatet kommer det att bli en berättelse på flera olika plan. På ett plan är det förstås berättelsen om de avhandlade personerna. Det är en berättelse om ett historiskt skeende som är avslutat. Den berättelsen kan med fördel berättas i det tempus som kallas preteritum (tidigare kallat imperfekt).

Det innebär att man skriver att Per Larsson föddes 1682 och dog 1738. Han bodde de sista åren som inhysesshjon på Nygården. Man bör undvika att skriva med det tempus som kallas historisk presens. Det innebär att man inte skriver Per Larsson föds 1682 och dör 1738. Man skriver inte heller att han bor de sista åren som inhysesshjon på Nygården.

På ett annat plan finns det en berättelse om den forskning som bedrivits, dels författarens egen och dels den som andra släktforskare bedrivit tidigare. Forskningen kan dock ses som ett ständigt pågående samtal så denna berättelse skrivs helst i presens: Släktforskaren Anders Klasson hävdar på sin hemsida att Per Larsson ägde Nygården. Inte: Släktforskaren Anders Klasson hävdade på sin hemsida att Per Larsson ägde Nygården.

Förkortningar

Det finns normalt sett inte något skäl till att använda förkortningar i löpande text eller fotnoter. Man kan skriva ut bland annat, det vill säga, med flera. Om man trots detta vill använda förkortningar ska det vara formen med punkt: bl.a., d.v.s., m.fl., inte bl a, dvs, m fl.

I texter skrivna av släktforskare är det vanligt med förkortningar för olika typer av händelser. Exempelvis f, v och d för född, vigd och död. De ska alltså inte användas. Det är också vanligt att olika typer av arkivhandlingar förkortas. De används inte heller utan vi skriver ut exempelvis husförhörslängd, födelsebok och dombok istället för att använda förkortningarna hfl, fb och db. Detta för att löptexten ska bli lättare att läsa. I förekommande fall kan det behövas en källhänvisning och om hur man skriver dessa se nedan.

Datum

Datum skrivs alltid ut i klartext 2 juni 1787. Inte 2/6 1787, 1787 2/6 eller 1787-06-02. Saknas dag skriver man juni 1787. Inte 1787 juni eller 1787-06.

På samma sätt som förkortningar skrivs årtal normalt sett ut i sin helhet. Alltså 2006, inte 06 och 2006–2012, inte 2006–12.

Sifferuttryck

I löpande text skrivs siffror med bokstäver till och med talet tolv: ett, två, tre, ..., tio, elva, tolv, 13, 14, ... Inte 1, 2, 3, ... 10, 11, 12, tretton, fjorton, ...

- eller -?

I SGT används båda tecknen. Tankstreck - används främst i uttryck som beskriver en tidsperiod (men även omfång eller sträcka). I det sammanhanget ska det inte vara några mellanslag före och efter tankstreck. Exempelvis 1673–1775, inte 1673 - 1775 eller 1673-1775. I övrigt används oftast - (devisen).

Om en text innehåller många bisatser så kan man använda tankstreckets istället för kommatecken som variation. Tankstreckets ska då omges av mellanslag. Alltså som alternativ för **huvudsats**, **bisats** används **huvudsats – bisats** inte **huvudsats–bisats**.

Tankstreckets tangentbordskommandon är på Windows ALT + 150 och på MacOS OPT + -.

Parenteser och hakparenteser

Huvudregeln är att när parenteser används så är det vanliga parenteser som ska användas, d.v.s. »(« och »)«.

Hakparenteser »[« och »]« används endast i tre fall.

1. I käll- och litteraturförteckningen för att ange att en förkortning har använts i löptexten eller en i fotnoterna för att ange namnet på en källa eller tryckt publikation. Se »Hänvisningar till arkivmaterial« nedan.
2. För att ange att en förkortning i en citerad text lösts upp. Se »Citat« nedan.
3. När författaren i en citerad text skjutit in ord för att klargöra exempelvis en syftning eller ett sammanhang. Exempelvis: »han [Anders Bengtsson] anförde ...«

Citat

Citat ska vara exakt återgivna, omges av citattecken av typen gåsfötter och vara satt med normal text. Alltså »citerad text«, inte »citerad text», "citerad text" eller "citerad text". Citat i citat skrivs »Citerad text "citerad text", citerad text« inte »Citerad text »citerad text«, citerad text« eller »Citerad text "citerad text", citerad text«.

Om den text man citerar är lite längre än bara en del av en mening eller en hel mening kan man lägga denna text i ett separat stycke. Även här föregås och avslutas citatet av gåsfötter.

Huvudregeln är att man ska citera exakt vad som står i källan. Äldre texter innehåller ofta förkortningstecken och sammandragningar. Grundregeln i SGT är att lösa upp dessa förkortningar och sammandragningar men markera att så skett. Om det i källan står *9 örtug jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d 14. Jan 1671 kiöpt derföre opbiuds 1 g* blir citatet »9 örtug[land] jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d[en] 14. Jan[uari] 1671 kiöpt derföre opbiuds 1 g[ången].«

Om man utesluter en del av texten ska detta markeras med tre punkter: »Citerad text. ... Citerad text.«

De s.k. gåsfötterna kan vara svåra att hitta. På Windows kan man använda följande tangentbordskommandon: ALT + 187 (») och ALT + 171 («). Och på MacOS OPT + SHIFT + B (») respektive OPT + SHIFT + V («).

Ett citat ska alltid förses med källhänvisning (se nedan).

6. Fotnoter

Fotnoter kan användas till två saker: källhänvisningar respektive utvidgningar från berättelsens röda tråd.

Oavsett syfte är den normala placeringen av fotnotsmarkören direkt efter en mening. Alltså här **slutar meningen**.²³ inte här **slutar meningen**.²³ eller här **slutar meningen**.²³. Det ska alltså inte vara något mellanslag mellan meningens punkt och fotnotsmarkören och fotnoten bör inte föregå punkten som avslutar meningen. Om en mening innehåller

påståenden som hämtats från flera olika källor kan det vara lämpligt att skriva källhänvisningarna i en och samma fotnot.

Om det trots allt finns skäl att dela upp källhänvisningarna på flera fotnoter, vilket måste anses vara ett undantagsfall, ska fotnotsmarkören komma direkt efter det sista ordet eller kommatecknet i satsen utan något mellanslag däremellan: **här slutar satsen**²³ eller **här slutar satsen,**²³ inte **här slutar satsen**²³ eller **här slutar satsen,**²³.

7. Hur ska jag ange en orsts lokalisering?

På samma sätt som vi låter »Svenska skrivregler« vara normerande för språket i SGT låter vi »Svenskt ortnamnslexikon« (SOL) vara normerande för hur en orsts lokalisering ska anges. I SOL lokaliseras en ort med angivande av socken, härad/skeppslag och landskap. Oftast kan dock landskapet uteslutas eftersom det oftast framgår av sammanhanget. Den indelning som SOL använder är den som gällde 31 december 1951, det vill säga innan införandet av de så kallade storkommunerna. Man kan därför utgå från den senaste upplagan av detta verk för att kontrollera i vilket härad och vilket landskap en viss socken låg vid detta tillfälle.

Man skriver alltså **Harbro, Björnlunda socken, Daga härad, Södermanland** eller **Harbro, Björnlunda socken, Daga härad** om landskapet framgår av sammanhanget. Detta gör man första gången. När orten nämns nästa gång räcker det med **Harbro**.

De bland släktforskare vanliga länsangivelserna används alltså inte. Skälet är att länsindelningen i alla tider (sedan 1634) varit föremål för omfattande ändringar. Exempelvis ändrades länsindelningarna under 1600- och 1700-talet så att Salems socken, Svartlösa härad, Södermanland olika år kom att tillhöra Södermanlands län, Uppsala län och Stockholms län. I modern tid har vi exemplen med sammanslagningen av Stockholms län och Överståthållarämbetet, motsvarigheten till länsstyrelsen i Stockholms stad, till nuvarande Stockholms län 1968 samt skapandet av Skåne län 1997 och Västra Götalands län 1998. För länsindelningen finns heller ingen allmän accepterad tidpunkt som anger avsedd länsindelning. En konsekvens är också att de s.k. länsbokstäverna inte heller används för beskrivning av geografisk lokalisering.

Man skriver alltså inte **Harbro, Björnlunda, Södermanlands län (D)**.

8. Hur ska jag utforma käll- och litteraturhänvisningarna?

Nedan görs en skillnad mellan källor och litteratur. Distinktionen är inte helt tydlig men lite förenklat kan man säga att litteratur innehåller berättelser baserade på källor och främst finns i bibliotek och medan källor är kvarlämningar från personers och institutioners verksamheter och främst finns i arkiv.

Käll- och litteraturhänvisningar tillhör det som tenderar att vålla släktforskare huvudbry – de kan nämligen utformas på väldigt olika sätt och det finns olika uppfattningar om detta bland släktforskare. För att det ska vara enkelt för SGT:s läsare försöker vi därför se till att litteratur- och källhänvisningar ser likadana ut i varje artikel och nummer av SGT. Det betyder dock att författare och redaktionen för SGT får lite mer jobb för att åstadkomma detta.

Att hänvisa till en specifik sida, ett blad eller en specifik plats i arkivhandlingar eller litteraturen

Såväl källor som litteratur kan ha sidor eller blad numrerade. Man skiljer på sidnumrering (paginering), som är det vanligaste i en tryckt bok eller tidskrift, och bladnumrering (foliering), som främst förekommer i handskrivna källor. Man hänvisar alltså till sida (pagina) eller blad (folio). Sidnummer och bladnummer kan förekomma antingen över eller under texten.

I SGT förkortas sidan/sidorna med **s.** medan **fol.** är förkortningen för folio.

När man hänvisar till sidan 67 i en tryckt bok skriver man alltså **s. 67** inte **sid. 67**. Vill man hänvisa till sidorna 67–68 skriver man **s. 67f** där förkortningen **f** står för följande. Vill man hänvisa till en följd av tre eller fler sidor skriver man **s. 67ff**. Man kan också hänvisa till ett intervall av sidor genom **s. 67–73**.

Blad har en framsida och en baksida. Bladnummer förekommer normalt sett på framsidan – den högra sidan i ett uppslag. För att skilja mellan framsidan (som också kallas recto-sidan efter latinets *rectus*) och baksidan (som också kallas verso-sidan efter latinets *versus*) används förkortningarna **r** och **v**. Om man skriver **fol. 37v** och **fol. 65r** avses alltså baksidan av blad 37 och framsidan av blad 65.

I vissa handlingar som exempelvis husförhörslängder omfattar informationen om hushållens medlemmar ofta kolumner på uppslagets båda sidor. Ett sådant uppslag skulle då exempelvis bestå av baksidan av blad 64 (**fol. 64v**) och framsidan av blad 65 (**fol. 65r**). För att förenkla kan man i detta fall hänvisa till hela uppslaget genom att skriva **fol. 65**.

I arkivhandlingar kan både sidnummer och folionummer förekomma samtidigt. Man kan då ange båda. Skälet är att de kan ha tillkommit vid olika tidpunkter. Exempelvis **s. 64/fol. 33v**. Eftersom ett arkiv kan ha fotograferats av olika aktörer vid tidpunkter som skiljs åt med flera decennier kan paginering/foliering se helt olika ut hos exempelvis ArkivDigital och Riksarkivet.

Det kan också förekomma maskinstansade (maskinpaginerade eller maskinfolierade) nummerserier samtidigt med handskrivna numreringar. Man bör då vara tydlig med vad som avses: Exempelvis **s. 64/maskinfol. 30v**.

Ibland saknas sidnummer, bladnummer eller liknande. Man anger då istället exempelvis datum eller ordningsnummer aktuellt år för händelsen t.ex. en födelseuppgift: **12 juni 1673** eller **#34 1673**, där **#** uttyds nummer. Detta är vanligt för födelse-, vigsel- och dödböcker.

Andra arkivhandlingar har en annan inneboende struktur som kan användas om det saknas sid- eller bladnummer t.ex. domböcker. Man anger först vid behov (om det är en renovation) vilken häradsrätt det är och datum för tinget. Saknas datum för tinget anger man om det är vinter-, sommar- eller höstting. Ibland har de olika målen egna paragrafnummer som kan användas. Exempel: **12 juni 1698, § 23** och **vinterting 1678, § 12**.

Om såväl sid- och bladnummer som *varje annan* inneboende struktur saknas som kan ge en beskrivning om var uppgiften kan återfinnas anger man bara **opaginerad** för att markera att frånvaron av sidhänvisning inte är ett förbiseende.

Hänvisningar till litteratur

Med litteratur menas här verk som i de flesta fall återfinns i Kungliga Bibliotekets databas Libris (<https://libris.kb.se>). Från denna databas erhålls det LIBRIS-ID som nämns nedan. I databasen återfinns även s.k. tryckta källutgåvor och samma regler gäller för dessa. Källhänvisningen delas upp i en kortform och en fullständig bibliografisk hänvisning. Kortformen används i löptexten och i fotnoter medan den fullständiga bibliografiska hänvisningen tas upp i en litteraturförteckning i slutet av artikeln.

Kortformen har för litteratur formatet författarens efternamn (tryckår, s. sidnummer). Den fullständiga bibliografiska referensen för böcker har formatet författarens efternamn, författarens förnamnsinitialer, (tryckår), titel i kursiv, utgivare. LIBRIS-ID. För artiklar i tidskrifter och samlingsverk är formatet författarens efternamn, författarens förnamnsinitialer, (tryckår), »titel«, tidskrift/samlingsverkets titel volymnummer/årgång i kursiv, s. sidomfång, för samlingsverk men inte tidskrifter dess utgivare. LIBRIS-ID. Se nedan för exempel:

Typ	Kort hänvisning i text	Bibliografisk referens i litteraturförteckning
Bok	Sandberg (1948, s. 45)	Sandberg, A., (1948), <i>Linköpings stifts kyrkoarkivalier till och med år 1800. En arkivhistorisk undersökning</i> , Linköping. LIBRIS-ID: 8198069.
Bok i flera band	Szabad (2008, band 2, s. 601)	Szabad, C., (red.), (2008), <i>Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna, Sveriges Släktforskarförbund</i> . LIBRIS-ID: 10966215.
Tidskriftsartikel	Elm (2008, s. 105)	Elm, O., (2008), »Vem var Olof Sonesson till Aranäs?«, <i>Svensk Genealogisk Tidskrift 2008:2</i> , s. 91–101. LIBRIS-ID: 10349591.
Artikel i samlingsverk	Elm (2013, s. 168)	Elm, O., (2013), »Musikerfamiljen Grötter«, <i>Släktforskarnas årsbok 2013</i> , s. 157–176, Sveriges Släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 14588767.

Ibland är ett bokverk uppdelat på flera band (volymner). Den fullständiga bibliografiska referensen ska då vara den till verket i sin helhet och inte till den enskilda volymen. Databasen Libris innehåller oftast en post för hela bokverket samt poster för de enskilda delarna. Välj alltså posten för hela bokverket. I kortformen framgår sedan vilket band man använt (se ovan).

Om man hänvisar till flera verk en författare publicerat samma år separeras dessa med en gemen bokstav efter tryckåret: Elm (2008a, s. 38), Elm (2008b, s. 105) etc.

Ibland hänvisar man inte direkt till litteratur i löpande text eller i fotnoter. Istället införs hänvisningen i slutet av texten inom parentes antingen i slutet av en mening eller efter ett styckes sista mening till exempel (Elm 2008, s. 38). Dock inte (Elm (2008, s. 38)).

Hänvisningar till arkivmaterial

När släktforskare använder arkivmaterial kan det idag ske antingen genom att man besöker den arkivinstitution (Riksarkivet, Krigsarkivet, ett landsarkiv etc.) där arkivet man vill använda förvaras eller att man tar del av arkivet digitalt genom exempelvis Riksarkivets digitala forskarsal, ArkivDigital eller Ancestry. Kyrkoarkiven kan man alltså ta del av digitalt på tre olika sätt och vissa mantalslängder på två olika sätt.

När man är inne i forskningsprocessen så dokumenterar man normalt sett sina källor på det sätt som ens digitala leverantör eller arkiv gör. Problemet är att de gör detta på lite olika sätt. För att alla artiklar i SGT ska se ut på samma sätt använder SGT de benämningar som finns i Nationell ArkivDatabas (NAD) <https://sok.riksarkivet.se/nad>.

En källhänvisning till ett arkivmaterial kräver information om arkivinstitutionen, arkivets namn, arkivhandlingens beteckning samt information om sida eller blad. På samma sätt som med litteraturhänvisningar används en kortform i löptext eller fotnoter och en fullständig referens som återfinns i källförteckningen:

- arkivinstitution, fullständigt arkivnamn signum:volymnummer (sida/folio, datum och/eller paragrafnummer; eventuellt bildid från RA eller AD). Observera följande:
 - Arkivinstitutionen, som bara anges första gången en källa i arkivet åberopas, kan ersättas med förkortning.
 - Hänvisning till plats i källan anges inom vanliga parentestecken /markerade i grönt ovan.
 - För att tala om var i källan uppgift kan återfinnas är det vanligast att man anger
 - sidnummer eller bladnummer (folio) eller
 - datum eller
 - ordningsnummer eller
 - paragrafnummer.

Ibland kan det vara nödvändigt att ange mer än en av dessa i kombination för att uppnå önskad precision i källhänvisningen.

- Om källan helt saknar inneboende struktur som kan användas för hänvisningen anges istället **opaginerad**.
- Digitala så kallade bildidnummer från RA och AD SKA komplettera källhänvisningen om källan är
 - helt eller delvis är opaginerad eller
 - har mer än en pagineringsserie.

Det sker genom att man lägger till (HÄNVISNING; RA bildid: xxxxxx) eller (HÄNVISNING; AD bildid: yyyyyy) till källhänvisningen där xxxxxx och yyyyyy står för leverantörens bildid och där HÄNVISNING antingen anger **opaginerad** eller de eventuella sidangivelser, datumangivelser etc som förekommer.

- Digitala så kallade bildidnummer från RA och AD KAN komplettera källhänvisningen

- om källmaterialet kan betraktas som relativt okänt för släktforskare.

I en källförteckning samlas sedan informationen om samtliga arkiv/källor under respektive arkivinstitution:

- arkivinstitution, <ny rad> fullständigt arkivnamn (NAD-nummer) <ny rad> signum:volymnummer arkivhandlingens beteckning och årtalsomfång. Här anges alltså aldrig några enskilda sidor i arkivhandlingarna. Alla arkiv som finns hos en viss arkivinstitution samlas i bokstavsordning under denna i källförteckningen och sedan alla arkivhandlingar i ett arkiv under detta.

Här följer några typiska exempel:

Typ	Kort hänvisning i text/fotnot	Referens i källförteckning
Kyrkoarkiv	ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala Skultuna kyrkoarkiv (SE/ULA/11343) C:5 Födelse- och dopbok 1742–1774
Riksarkivets mantalslängder	RA, Mantalslängder, Södermanlands län vol. 1 (maskinpag. 62)	[RA =] Riksarkivet Mantalslängder 1642–1820 (SE/RA/55203) Södermanlands län vol. 1 1652
Landskontors mantalslängder	ULA, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Landskontoret I EII:11 (s. 89)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala Länsstyrelsen i Södermanlands län, Landskontoret I (SE/ULA/11034721) EII:11 Mantalslängd 1722
Renoverad dombok	VaLA, Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv EVIIAAAC:30 (s. 37)	[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825) EVIIAAAC:30 Från underrätterna inkomna renovationer. Domböcker t o m 1700 från Jönköpings län 1631–1650 Östra härad
Konceptdombok	VaLA, Östra häradsrätts arkiv Ala:1 (s. 6)	[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena Östra häradsrätts arkiv 1594–1949 (SE/VaLA/01656) Ala:1 Dombok vid ordinarie ting 1594–1595
Exempel på förkortning av långt arkivnamn 1	ULA, Husby AI:1 (fol. 1)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala [Husby =] Husby kyrkoarkiv, Dalarnas län (SE/ULA/10414) AI:1 Husförhörslängd 1670–1690
Exempel på förkortning av långt arkivnamn 2	SSA, Justitiekollegium FIA:72 (fol. 1035v)	[SSA =] Stockholms stadsarkiv [Justitiekollegium =] Justitiekollegium 1637–1856, Förmyndarkammaren 1667–1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850–1924

		(SE/SSA/0145A) FIA:72 Bouppteckningar 1711, Del 1
Exempel på källhänvisning till digitaliserad källa utan sidnumrering	VaLA, Göta hovrätt. Advokatfiskalens arkiv EVIIAAAC:5 (opaginerad; AD bildid: v190281.b220)	[Vala =] Landsarkivet i Vadstena Göta hovrätt. Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825/03) EVIIAAAC:5 Från underrätterna inkomna renovationer. Domböcker t o m 1700 från Jönköpings län 1624–1644 1624-1638, 1644-1645 Vista härad (Ölmstads socken) 1624, 1635-1649 Tveta härad 1644 Mo härad
Exempel på källhänvisning till digitaliserad källa med flera sidnumreringar	VaLA, Göta hovrätt, EVIIAAAC:28a (ting 4 mars 1651, s. 11; AD bildid: v190304.s11).	[Vala =] Landsarkivet i Vadstena Göta hovrätt. Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825/03) EVIIAAAC:28a Från underrätterna inkomna renovationer. Domböcker t o m 1700 från Jönköpings län 1651–1664 Västra härad

På samma sätt som med litteraturhänvisningar kan en källhänvisning sättas i slutet på en mening. På samma sätt som med litteraturhänvisningen sätts den inom parentes och den parentes som omsluter sidangivelsen i källan utgår. Alltså (ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5, s. 9), inte (ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)).

Några kommentarer om dessa exempel:

- Hela namnet på kyrkoarkivet skrivs i normalfallet ut även i kortversionen. Det består oftast av sockennamn/församlingsnamn åtföljt av ordet kyrkoarkiv.
- Endast mycket långa arkivnamn förkortas. I exemplen ovan ersätts alltså de fullständiga arkivnamnen »Husby kyrkoarkiv, Dalarnas län« och »Justitiekollegium 1637–1856, Förmyndarkammaren 1667–1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850–1924« med »Husby« och »Justitiekollegium« i kortformerna.
- När en arkivhandling upprättats i flera exemplar (exempelvis en mantalslängd eller en dombok) är det viktigt att tydliggöra vilket exemplar som använts.
- Oftast framgår vad som åsyftar den volym som använts genom att arkivet anger signa (A, B, C etc.). I vissa arkiv saknas signa och istället är volymnumreringen löpande i arkivet. I dessa fall skrivs förkortningen »vol.« för volym ut framför volymnumret. Detta gäller t.ex. Riksarkivets arkiv Mantalslängder (se exemplet ovan) och Krigsarkivets arkiv Generalmönsterrullor.
- Innebörden av förkortningarna som ULA, VaLA, RA, SSA etc. för de olika arkivinstitutionerna framgår av NAD.
- I källförteckningen skrivs sedan varje arkivinstitution in endast en gång. Arkivinstitutionerna listas i bokstavsordning. Om exemplen ovan skulle bli en källförteckning skulle alltså Landsarkiven i Uppsala och Vadstena få tre

respektive två stycken arkiv förtecknade under sig: de två kyrkoarkiven och länsstyrelsearkivet.

- I det sista exemplet hänvisas till en källa med multipla sidnumreringar. Därför anges även i källan datum för tinget utöver sidnumret. För att ytterligare förenkla för läsaren anges även digitalt idnummer.

Källhänvisningarna kan i en del fall bli mycket omfattande. Man kan därför med fördel förenkla sina källhänvisningar på följande sätt:

- Om händelserna född/döpt, lyst/vigd och död/begravd i en viss socken enkelt kan återfinnas på avsedd plats i aktuell födelse-, vigsel- eller dödbok så kan den korta hänvisningen helt utelämnas. Den använda arkivhandlingen ska dock tas med i källförteckningen och artikeln ska i inledningen förses med en deklaration om förfarandet.
- Om mantalslängder används för att belägga var en person bott under en längre tid kan man ange första och sista året personen är belagd med den korta formen. Samtliga år tas dock med i källförteckningen.

Direkta citat från källor och litteratur ska dock alltid förses med källhänvisning.

Källhänvisningarna från RA och AD

Om man använder sig av RA:s eller AD:s digitala tjänster finns en möjlighet att kopiera deras källhänvisningar. Exempelvis:

1. Födelsebok från Skultuna kyrkoarkiv:
 - RA: Skultuna kyrkoarkiv, Födelse- och dopböcker, SE/ULA/11343/C/5 (1742-1774), bildid: C0020454_00014, sida 8.
 - AD: Skultuna (U) C:5 (1742-1774) Bild 10 / sid 9 (AID: v74109.b10.s9, NAD: SE/ULA/11343).
2. Bouppteckning från Stockholms stad:
 - RA: Justitiekollegium 1637-1856, Förmyndarkammaren 1667-1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850-1924, Bouppteckningar, SE/SSA/0145A/F 1/F 1 A/72 (1711), bildid: C0107553_00117.
 - AD: Stockholms rådhusrätt 1:a avdelning (A, AB) F1A:72 (1711) Bild 1140 / sid 1035 (AID: v222370.b1140.s1035, NAD: SE/SSA/0145a).

Vi kan alltså inte direkt använda dessa källhänvisningar i SGT även om vi erhåller information som ska användas i källhänvisningarna även om den är lite annorlunda strukturerad. Notera att även RA och AD skiljer sig åt. Vi kan observera följande:

1. AD uppger inte rätt arkivnamn alla gånger. Typiskt gäller detta alla kyrkoarkiv men som vi ser även andra arkiv. Här får vi istället socken/församlingsnamnet följt av en länsbokstav men »Skultuna (U)« är inte arkivnamnet som ju är »Skultuna kyrkoarkiv«. I exemplet från Stockholms stadsarkiv har man använt sig av ett gammalt men nu obsolet arkivnamn. Om man använder AD måste arkivnamnen alltid kontrolleras i NAD.
2. Man bör vara observant på de uppgivna sidorna. Man skiljer dels inte mellan sidnumrering och bladnumrering och dels visar bilderna i stort sett alltid ett uppslag med två sidor men hänvisning ges bara till en av dem. Dessa källhänvisningar måste alltså bearbetas innan.

9. Listor

I släktforskningsartiklar förekommer väldigt ofta olika slags listor. Den kan vara listor över personer, orter, persedlar i en bouppteckning men inte minst listor över källor. Listor kan skrivas på väldigt många sätt där de olika listelementen kan avgränsas på olika sätt.

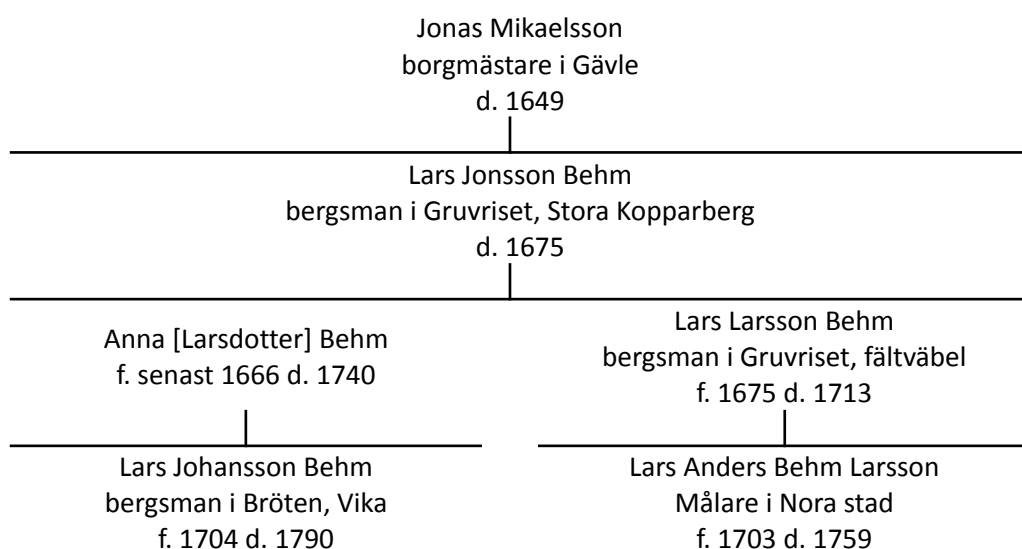
Den enklaste listan består av bara två listelement där elementen avdelas med ordet »och«: »listelement1 och listelement2«. Exempelvis »Anders och Bertil«.

Om listan innehåller fler än två listelement avdelas dessa med ett kommatecken »,« utom mellan näst sista och sista listelementen som avdelas med ordet »och«: «listelement1, listelement2 och listelement3«. Exempelvis »Anders, Bertil och Caesar«. Om listelementet i sig utgör en lista avgränsas listelementen i den överordnade listan med »;«.

10. Grafiska släkttavlor

Grafiska släkttavlor bör hållas enkla, sammanfatta och ge översikt till resultat som presenteras i texten. De ska inte presentera nya uppgifter och inte innehålla källhänvisningar. Uppgifterna bör begränsas till yrke, namn, födelseår, dödsår, bostadsort samt motsvarande för make/maka om dessa redovisas. I mer omfattande tavlor måste informationen om varje person begränsas ytterligare.

Man kan rita släkttavlor för hand, skanna och skicka in. Redaktionen reproducerar sedan släkttavlor för användning i artikeln. Man kan även enkelt skapa sina egna tavlor med tabellfunktionen i ordbehandlaren som följande exempel visar:

Utgångspunkten för ovanstående grafiska tavla var en tabell med sju rader och tre kolumner:

	Jonas Mikaelsson borgmästare i Gävle d. 1649	
	Lars Jonsson Behm bergsman i Gruvriset, Stora Kopparberg d. 1675	
Anna [Larsdotter] Behm f. senast 1666 d. 1740		Lars Larsson Behm bergsman i Gruvriset, fältväbel f. 1675 d. 1713
Lars Johansson Behm bergsman i Bröten, Vika f. 1704 d. 1790		Lars Anders Behm Larsson Målare i Nora stad f. 1703 d. 1759

Den har sedan bearbetats för att få det slutliga utseendet. Varje generation i tavlan behöver alltså en plus en rad och antalet kolumner beräknas som två gånger antalet personer i den generation som rymmer flest personer. Vid behov kan man lägga tavlan på en separat sida i liggande A4-format.

11. Författarpresentation

Författarna i SGT presenteras i respektive nummer med en kort presentation och ett aktuellt fotografi. Presentationen ska vara enligt följande format:

Förnamn Efternamn, Bostadsort (Postadress). Född ÅR. Nuvarande sysselsättning/yrke/eventuell akademisk examen, i förekommande fall (pensionär) tidigare sysselsättning/yrke. Nuvarande uppdrag i släktforskarrörelsen. Publikationer där släktforskningsresultat och liknande tidigare publicerats. Utmärkelser.

Presentationen ska alltså inte ge en fullständig levnadsbeskrivning (curriculum vitæ) utan beskriva nuvarande uppdrag inom släktforskarrörelsen och kort berätta var man skrivit om släktforskning tidigare. Se aktuella nummer av SGT för exempel.

Bilaga 1: Dokumentmall

I ett Word-dokument (eller liknande) bör strukturen med dokumentmallar etc. vara ungefär som följer:

Artikelrubrik [Artikelrubrik]

– Artikelförfattare [Artikelförfattare] –

Rubriknivå 1 [Rubrik 1]

Rubriknivå 2 [Rubrik 2]

Rubriknivå 3 [Rubrik 3]

[Normal] Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Pellentesque lacinia mollis tellus, convallis rutrum diam tincidunt vel. Quisque varius pretium massa eget finibus. Nullam vel nisi pulvinar, ullamcorper elit sed, iaculis urna. Maecenas id lorem et lacus imperdiet rutrum sed et nulla.

[Citat] »Donec a pharetra urna, ut aliquet velit. Ut ut gravida nisi, ut molestie ante. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Aenean vel nulla nec nisi vulputate pellentesque eget in felis. Praesent quis est eget lacus dictum tristique et in eros. Integer porttitor, sem in consequat vulputate, lacus sem dictum nisl, ac rhoncus turpis sapien nec lorem. Nullam eget diam ultrices, placerat dolor ac, eleifend lacus. Duis viverra consectetur mauris, sed fermentum neque condimentum sed. Nam malesuada elit eu nulla placerat tincidunt in vel metus.«

Bild X ungefär här: Bildtext. [Normal]

Tavla Y ungefär här: Text. [Normal]

Familj 13 [Rubrik 1 eller Rubrik 2]

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Pellentesque lacinia mollis tellus, convallis rutrum diam tincidunt vel. Quisque varius pretium massa eget finibus. Nullam vel nisi pulvinar, ullamcorper elit sed, iaculis urna. Maecenas id lorem et lacus imperdiet rutrum sed et nulla.

Barn: [Normal]

- [Liststycke]

Käll- och litteraturförteckning [Rubrik 1]

Otryckta källor [Rubrik 2]

[ULA =] Landsarkivet i Vadstena

Källa [Källa]

[RA =] Riksarkivet [Rubrik 3]

Källa [Källa]

Tryckta källor och litteratur [Rubrik 2]

Källa [Källa]

Bilaga 2: Litteraturförteckning över genealogisk standardlitteratur

Här förtecknas ett urval av genealogiska standardverk med bibliografisk information på det sätt som den ska finnas i SGT. Använder man dessa verk kan man enkelt kopiera informationen härifrån.

[Adelskalendern =], (1854–), *Sveriges ridderskap och adels kalender*, Riddarhuset. LIBRIS-ID: 3683597. ISSN: 0347-9633f.

Almquist, J. A., (1909), *Bergskollegium och Bergslagsstaterna 1637–1857. Administrativa och biografiska anteckningar*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet. Ny följd. Ser. 2, 3, Norstedt, LIBRIS-ID: 387824.

Almquist, J. A., (1931–1976), *Frälsegodsen i Sverige under storhetstiden med särskild hänsyn till proveniens och säteribildning*, Skrifter utgivna av svenska riksarkivet 1, Norstedts. LIBRIS-ID: 8200493.

Almquist, J. A., (1922–1923), *Den civila lokalförvaltningen i Sverige 1523–1630 med särskild hänsyn till den kamerala indelningen*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet, Ny följd R:6, LIBRIS-ID:8075391.

Almquist, J. E., (1954–1955), *Lagsagor och domsagor i Sverige med särskild hänsyn till den judiciella indelningen*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 2, Norstedts. LIBRIS-ID: 54406.

Almquist, J. E., (1960), *Herrgårdarna i Sverige under reformationstiden (1523–1611)*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 3. LIBRIS-ID: 8199097.

Anrep, G., (1858–1864), *Svenska adelns ättar-taflor*, LIBRIS-ID: 482519.

Brask, H., (1970), *Biskop Hans Brasks släktbok* / utgiven av Personhistoriska samfundet genom Hans Gillingstam och Göran Setterkrans. LIBRIS-id: 498789.

[BSH =], (1859–1884), *Bidrag till Skandinaviens historia ur utländska arkiver*, samlade och utgivna av C. G. Styffe. LIBRIS-ID: 198486.

[DMS =], *Det medeltida Sverige*, (1972-), utgiven av Kommittén för det medeltida Sverige. LIBRIS-ID: 8200809.

[DS =], (1829–), *Svenskt diplomatarium. Diplomatarium Suecanum*. LIBRIS-ID: 119728.

Ekstrand, (1896– 1903), *Svenska landtmätare. Biografisk förteckning 1628–1900*, Sveriges lantmätarförening. LIBRIS-ID: 1730089.

Elgenstierna, G., (1925–1936), *Den introducerade svenska adelns ättartavlor, med tillägg och rättelser*, Norstedt. LIBRIS-ID: 8576.

[GIR =], (1861–1916), *Konung Gustaf den förstes registratur*, utgiven av Riksarkivet genom Johan Axel Almquist, Handlingar rörande Sveriges historia, Första serien. LIBRIS-ID: 8390061.

Grape, H., (1951), *Postkontor och postmästare*. LIBRIS-ID: 21169.

Grill, C. L., (1855–1858), *Statistiskt sammandrag af svenska indelningsverket, eller tabellariska förteckningar öfver arméens boställen samt öfver samtliga rusthåll och rothåll i riket*. LIBRIS-ID: 1784749.

[HH =], (1861–1979), *Historiska handlingar, Kungl. Samfundet för utgifvande af handskrifter rörande Skandinaviens historia*, Stockholm. LIBRIS-ID: 3683566.

[KHLNM =], (1956–1978), *Kulturhistoriskt lexikon för nordisk medeltid från vikingatid till reformationstid*, Allhem. LIBRIS-ID: 153154.

Lewenhaupt, A., (1920–1921), *Karl XII officerare. Biografiska anteckningar*, Norstedt, Stockholm, LIBRIS-ID: 20858241.

[NE =] *Nationalencyklopedin. Ett uppslagsverk på vetenskaplig grund utarbetat på initiativ av Statens kulturråd*, (1989-1996), Bra böcker. LIBRIS-ID: 8211184.

[NF =], (1904–1926), *Nordisk familjebok konversationslexikon och realencyklopedi*, Nordisk familjeboks förlag. LIBRIS-ID: 8072220.

Raneke, J., (2001), *Svenska medeltidsvapen*, ny utgåva, Nya Doxa. LIBRIS-ID: 8397355, 8397803 och 8397817.

Rosell, J. (red.), (2019), *Riddarhusets vapensköldar*, Riddarhusdirektionen. LIBRIS-ID: x78pcjswvxcg4z0g.

[RPB =], (1866–1872), *Svenska riks-archivets pergamentsbref från och med år 1351. Förtecknade med angifvande af innehållet*, Stockholm. LIBRIS-ID: 384965.

Rosenberg, C. M., (1882–1883), *Geografiskt-statistiskt handlexikon öfver Sverige efter nyaste, hufvudsakligen officiella källor utarbetadt af C. M. Rosenberg*, A. V. Carlsson, Stockholm. LIBRIS-ID: 8075202.

Samzelius, H., (1898–1902), *Kongl. skogs- och jägeristaten. Biografiska studier 1539–1898 jämte en historisk inledning*. LIBRIS-ID: 788710.

[SAOL =] Svenska akademien, (2015), *Svenska akademiens ordlista över svenska språket*, 14:e upplagan. LIBRIS-ID: 17044519. ISBN: 978913060125.

[SAOB =] Svenska akademien, (1893–), *Ordbok över svenska språket*, Gleerupska universitetsbokhandeln. LIBRIS-ID: 8201689.

[SBL =], (1918-), *Svenskt biografiskt lexikon*, B. Boëthius, B. Hildebrand & G. Nilzén, (red.), Svensk biografiskt lexikon. LIBRIS-ID: 8200870.

[SD =], (1875–1904), *Svenskt diplomatarium från och med år 1401*, utgivet genom C. Silfverstolpe & K. H. Karlsson. LIBRIS-ID: 386114.

[SMoK =], Bohman, N., och T. Dahl, (1942–1955), *Svenska män och kvinnor. Biografisk uppslagsbok*, Bonnier. LIBRIS-ID: 53799.

[SMP =], (1967–), *Sveriges medeltida personnamn*, Arkivet för ordbok över Sveriges medeltida personnamn. LIBRIS-ID: 143247.

[SMR =], (1937), *Svenska medeltidsregester. Förteckning över urkunder till Sveriges historia 1434–1441*, utgivna av S. Tunberg genom B. Enander, K. Kumlien & R. Svanström. LIBRIS-ID: 384941.

[SRA =], (1887–1954), *Svenska riksdagsakter jämte andra handlingar som höra till statsförfattningens historia under tidehvarvet 1521–1718*, Stockholm. LIBRIS-ID: 8208170.

[SSK =], (1911–), *Svenska slätkalendern*, Föreningen svenska slätkalendern. LIBRIS-ID: 3684373. ISSN: 0348-419X.

[SSS =] (1995–), *Svenska smedsläkter*, Föreningen för smedsläktforskning (utgivare). ISSN: 1402-7526. LIBRIS-ID: 8267443.

[SU =] *Svensk uppslagsbok*, (1929-1937), Baltiska förlaget. LIBRIS-ID: 1335380.

[SvA =], (1980–2004), *Svenska antavlor*, Genealogisk Ungdom & Sveriges släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 3685975. ISSN: 0349-1714.

Szabad, C., (red.), (2008), *Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna*, Sveriges Släktforskarförbund, LIBRIS-ID: 10966215.

Wahlberg, Mats (red.), (2016), *Svenskt ortnamnslexikon*. Utarbetat av Språk och folkminnesinstitutet och Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet, andra reviderade upplagan, Språk- och folkminnesinstitutet. LIBRIS-ID: 19711772. ISBN: 9789186959326.

Åberg, A., (1975), »Smålands ryttare«, s. 13 –130 i Lars O. Berg (red.), *Kungl. Smålands husarregementes historia*, Föreningen Smålandshusarers redaktionskommitté. LIBRIS-ID: 258818.

[ÄSF =], (1957–2013), *Äldre svenska frälseläkter*, Riddarhusdirektionen. LIBRIS-ID: 12869.

[ÖÄ =], Örnberg, V., (1884–1908), *Svensk släkt-kalender & Svenska ättartal*. LIBRIS-ID: 952204 & 1718096.